

samle samtlige Partier om Lovforslaget, hvad jeg ikke skal undlade at udtale min Glæde over, idet Forholdet jo ellers har været det, naar vi har beskæftiget os med de Nedskæringsforslag, som den nuværende Regering har fundet sig foranlediget til at fremsætte, at vi har savnet Tilslutning fra et Par af Rigsdagens Partier. Paa dette Omraade er der sket det glædelige, at man har faaet alle Partier med. Man kunde maaske heraf tage Anledning til at anstille nogle Sammenligninger med de andre Nedskæringsforslag. Det skal jeg imidlertid afholde mig fra. Kun skal jeg henvide til, at det er glædeligt, at der dog er eet Omraade, hvor man fra disse to Partiers Side har ment at kunne give Regeringens Forslag sin fulde Tilslutning.

En af de væsentlige Ændringer, som gennemføres, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, er den, hvorved Husmandsforeningerne faar Adgang til direkte at komme ind i Arbejdet og faa Del i de Bevillinger, som Lovforslaget yder. Jeg tror, at dette vil betyde et meget væsentligt Fremskridt for de mindre Jordbrugere, fordi disse i højere Grad har kastet sig over Planteavl end over Husdyrbrug. De væsentligste Fremskridt, som de har opnaaet paa Husdyrbrugets Omraade, skyldes i højere Grad den fortrinlige Pleje, de mindre Jordbrugere har kunnet give deres Husdyr, end et særlig ypperligt Avlsmateriale. Der er hos de mindre Jordbrugere ved at opvokse en Forstaaelse af, at hele denne Side af Sagen er af indgribende Betydning, og jeg tillægger det ligesom den højterede Landbrugsminister en meget væsentlig Betydning, at dette Lovforslag aabner en Adgang her, som hidtil har været lukket.

En af de Ændringer, som kan siges rent principielt at betyde mest, er den, hvorefter Statsskuerne bortfalder, og de ikke ubetydelige Beløb, som her har været anvendt, spares, idet man forudsætter, at Præmiering af ældre Dyr kan finde Sted paa anden Maade, hvilket utvivlsomt ogsaa vil ske.

Endvidere er der under Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting indført en Ændring, som jeg tillægger meget væsentlig Betydning, og som jeg ikke vil undlade at udtale min Glæde og Tilfredshed med. Det er den Bestemmelse, der gaar ud

paa, at Konsulenter, som beskæftiger sig med Husdyravl og Husdyrbrug, kommer ind under de Regler, der gennem mange Aar har været gældende for Planteavlskonsulenter, hvorfor man har flyttet den paagældende Bevilling bort fra Husdyrloven over paa Finansloven. Jeg tror, at turde sige, at hele den overordentlig store Udvikling, som har præget Landbruget i det sidste Par Menneskealder, i væsentlig Grad skyldes det Arbejde, som særlig i den sidste Menneskealder er udført af de landøkonomiske Konsulenter, og jeg tror, det maa siges, at man har haft en heldig Haand, naar man har givet Husdyrbrugskonsulenterne de samme Vilkaar som dem, Planteavlskonsulenterne i mange Aar har været inde under.

Om selve Lovforslaget har jeg nogle faa Bemærkninger at gøre — jeg skal paa et senere Tidspunkt tillade mig at stille Forslag om, at det henvises til et Udvalg, i Haab om, at det skulde vise sig muligt i det høje Landsting at naa til Enighed om Indførelse af visse Ændringer, som jeg vilde anse for ikke uvæsentlige Forbedringer af Lovforslaget. I Lovforslagets § 1, Punkt 1, findes der en Bestemmelse, hvori det hedder: »Lokale Dyrskuer, der afholdes af landøkonomiske Foreninger eller Sammenslutninger af saadanne«. Jeg vilde finde det heldigt, om man i Stedet for »landøkonomiske Foreninger eller Sammenslutninger af saadanne« satte »Landboforeninger og Husmandsforeninger«. Naar jeg kunde ønske dette, er det ud fra den Kendsgerning, at det i Øjeblikket kun er Landboforeninger og Husmandsforeninger, der beskæftiger sig med disse Ting, hvilket vist ogsaa er naturligt, og jeg synes ikke, der er nogen Grund til, i hvert Fald ikke, før der viser sig en Trang dertil, at aabne Mulighed for at splitte det Arbejde, som naturligt varetages af Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Naar jeg gør denne Bemærkning, er det slet ikke, fordi jeg er vidende om, at saadanne Bestræbelser er fremme, men det forekommer mig, at det vilde være naturligt, at man holdt sig til de Institutioner indenfor Landbruget, som hidtil har taget sig af denne Sag, og ikke aabnede Adgang for andre, før der virkelig viser sig en særlig Trang dertil.

Samme Sted er der et andet Forhold,